

omständigheter i tid och rum.” (James Gibbons, *The Faith of Our Fathers*, s. 277). Den makten har kyrkan aldrig fått. Bibeln är vår slutliga auktoritet.

Dopet och församlingsgemenskap

I Bibeln var dopet alltid förknippat med församlingsgemenskap. Paulus skrev: ”I en Ande har vi alla blivit *döpta* för att höra till en *kropp*” (1 Kor. 12:13). Genom dopet blir vi (med)lemmar i Kristi kropp (1 Kor. 12:12). Den kroppen är församlingen (Kol. 1:18, 24). Församlingen kallas också för Kristi brud (Ef. 5:25-32). Om dopet är bröllopet med Jesus så är det en självklarhet att de döpta blir en del av Kristi brud vid dopet. Att bli döpt utan att bli intagen i en församling är som att säga till en blivande make/maka, ”Jag vill gifta mig med dig, men inte bo med dig”. Den tidiga kyrkan var organiserad för effektiv mission, och dopet var inträdet.

Kan man bli omdöpt?

Ideellt skulle en person endast behöva döpas en gång efter sin omvändelse. En person i helgelsens process behöver inte döpa om sig varje gång de syndat, utan fottvagningen under nattvardsmåltiden är tänkt som en påminnelse om dopet: ”Den som har badat [blivit döpt], behöver sedan bara tvätta fötterna. Han är helt och hållet ren.” (Joh. 13:10, se v.14-15). Men i vissa fall finns det skäl för omdop. En del har felaktigt tolkat texten i Efesierbrevet 4:5 som att undervisa att man endast får bli döpt en gång. Men den person som skrev Efesierbrevet visar genom sitt eget handlande att så inte var fallet (Apg. 19:1-5). Det var några personer från Efesus som blev döpta av Johannes efterföljare, men som inte hade förstått sanningen om den Helige Ande (en väldigt grundläggande lära som Johannes själv undervisat om – Matt. 3:11, Joh. 1:33). Detta gav skäl till ett omdop. En person som blivit döpt utan att ha förstått dess innebörd, eller som lärt sig nya grundläggande sanningar i Bibeln gör väl i att överväga omdop. Andra orsaker till omdop kan vara avfall. Dopet är som ett bröllop med Kristus. Om vi har skilt oss från Kristus, levt i öppen synd eller begärt utträde ur församlingen så behöver man döpas om.

Har du tagit emot Jesus som din Herre och Frälsare? Varför då tveka? Stå upp och låt dig döpas och tvättas ren från dina synder (Apg. 22:16).

HOPP I ÄNDENS TID

En hoppfull nystart

10

Saul var en fanatisk jude med hög utbildning. Han hade hört om Jesus. Men stolthet stod i vägen för att han skulle ta emot Jesus som Messias. Han var irriterad över Jesus efterföljare och försökte stävja Guds Andes röst genom att visa större nit för judendomen. Han var med vid Stefanus stening (Apg. 8:1) och engagerade sig därefter hårt i att förfölja de kristna, kasta dem i fängelse och döda dem. I sin iver för han iväg till Damaskus med soldater för att fortsätta förföljelsen där.

Paulus omvändelse

Men på vägen dit händer något oväntat. Han berättar själv: ”Men då jag var på väg och närmade mig Damaskus, omgavs jag vid middagstiden plötsligt av ett starkt sken från himlen. Jag föll till marken och hörde en röst säga till mig: Saul, Saul, varför förföljer du mig? Jag frågade: Vem är du, Herre? Han svarade: Jag är Jesus från Nasaret, den som du förföljer.” (Apg. 22:6-8) Skärrad och blind efter uppenbarelse inser han att han kämpat mot Gud själv. Med bävan över sin syndfullhet frågar han: ”Vad skall jag göra, Herre?” (Apg. 22:10). I stället för att berätta allt för Saul, hänvisade Jesus honom till sin organiserade församling för vidare undervisning. Saul fick tre dagars betänketid över vad han gjort (Apg 9:9). Sauls andliga ögon hade öppnats och han insåg att Jesus var Messias. Han tog emot Jesus offer och blev omvänd. Hans namn blev Paulus. Men det slutade inte där. Gud hade ett uppdrag åt honom att vittna om vad han hört och sett för alla människor. Som ett uttryck för sin omvändelse uppmanades Paulus sedan att låta döpa sig: ”Stå upp och låt dig _____ och tvättas ren från dina synder och *åkalla* hans namn.” (Apg. 22:16)

Dopet, en frälsningsfråga

Det var Johannes döparen som på Guds befallning börjat döpa människor i förberedelse för Messias ankomst. Johannes ”förkunnade omvändelsens dop till syndernas förlåtelse” (Luk. 3:3). Jesus själv lät sig döpas som ett

exempel för hans efterföljare (Matt. 3:13-17). Därmed gav han (och resten av treenigheten) sin välsignelse till denna heliga handling. Jesus egna lärjungar döpte i Jesus namn tillsammans med Johannes och hans lärjungar (Joh. 3:22-4:3). Det var Guds vilja att alla människor skulle bli döpta (Luk. 7:29-30). I sin missionsbefallning gav Jesus uttryck för sin önskan: "Gå därför ut och gör _____ folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut." (Matt. 28:19-20). Han gick så långt som att säga att "Den som tror och blir döpt skall bli frälst" (Mark. 16:16) och "Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike." (Joh. 3:5). Dopet är alltså ett steg som varje människa (som har möjlighet) behöver ta för att bli frälsta.

Varför är dopet så viktigt?

Dopet "innebär inte att kroppen renas från smuts utan är ett rent samvetes *bekännelse* till Gud genom Jesu Kristi uppståndelse" (1 Pet. 3:21). Munnens bekännelse är nödvändig för frälsning (Rom. 10:9-10). Jesus sa: "Den som _____ för mig och mina ord, honom skall Människosonen skämmas för, när han kommer i sin och sin Faders och de heliga änglarnas härlighet." (Luk. 9:26). Dopet är en offentlig bekännelse av ett omvänt hjärta som älskar Jesus. När en man och en kvinna gifter sig med varandra ingår de ett heligt förbund inför vittnen för att visa den kärlek som de har för varandra. I dopet ingår vi ett heligt förbund med Jesus inför vittnen för att visa den kärlek vi har till honom.

Dopets innebörd

Dopet symboliserar en död från sitt gamla syndiga liv och en uppståndelse till ett nytt liv i Kristus. Paulus skriver: "Vi är alltså genom dopet till döden begravda med honom, för att också vi skall leva det nya livet" (Rom. 6:3-6). När en människa sänks ned i "dopgraven" slutar de att andas för en kort stund och "uppstår" därefter till nytt liv i Kristus. Tron, omvändelse och munnens bekännelse behövde därför föregå dopet (Luk. 3:7-14, Apg. 2:38, 8:36-37, 16:30-34, Mark. 16:16). Att döpa spädbarn, som varken kan bli undervisade, tro, bekänna eller omvända sig, var inget som den tidiga kyrkan någonsin gjorde. Bibeln lär att barn gärna kan bäras fram inför Gud

och välsignas av en församlingsledare (Mark. 10:13-16, Matt. 19:13-15, 1 Mos. 48:14-20, Luk. 2:27-34). Det är en fin handling som skapar en koppling mellan barnet, föräldrarna och församlingen. Men det är inte ett dop i biblisk bemärkelse. Det är först när en person själv beslutar sig för att tro på och följa Jesus som en person kan bli döpt. Barndopet må vara ett effektivt sätt att få medlemsantalet att öka (eftersom barnen inte kan bestämma själva) men det finns inget stöd för det i Bibeln. Den text som ibland citeras till stöd för barndop är tillräcklig för att visa bristen på bibliskt stöd. Det är texten om fångvaktaren i Filippi: "han och de som hörde till hans familj döptes genast" (Apg. 16:33). Därefter antar man (utan grund) att det måste funnits spädbarn i familjen och att man därför kan dra slutsatsen att spädbarn döptes. Men läser vi versen efter motbevisas det: "han med hela sin familj hade kommit till tro på Gud" (v.34). Innan det hade apostlarna predikat "Herrens ord för honom och för alla i hans familj" (v.32) och undervisat mannen hur de skulle bli frälsta "Tro på Herren Jesus så blir du frälst, du och din familj." (v.31). Om det alls fanns några barn i familjen måste de alltså varit tillräckligt gamla för att kunna bli undervisade i Bibeln och tro på Jesus.

Hur ska man döpas?

Det finns idag minst 15 olika ceremonier som kallas för dop. Men enligt Bibeln finns det bara ett sätt att bli döpt på som är giltigt. Bibeln säger att det finns "en Herre, en tro, ett dop" (Ef 4:5). Det grekiska ordet för dop är *baptizo* som betyder att doppa eller sänka ned. Dopet representerar en begravning (Rom. 6:3-6, Kol. 2:12) och därför behöver man bli begravd i vatten. Johannes döparen döpte människor "där fanns det gott om vatten" (Joh. 3:23). Jesus själv döptes genom nedsänkning (Matt. 3:16, Mark. 1:9). Filippus och hovmannen steg båda ned i vattnet inför dopet (Apg. 8:38-39). Även efter apostlarna fortsatte den tidiga kristna kyrkan att döpa genom nedsänkning. Det var först senare som andra metoder infördes: "I flera århundraden sedan kristenheten upprättades förlänades dopet vanligtvis genom nedsänkning. Men från 1100-talet har vanan att döpa genom begjutning dominerat i den katolska kyrkan. Eftersom detta utförande för med sig mindre besvär än dop genom nedsänkning... Kyrkan utövar sin handlingsfrihet att anta det mest bekväma sättet i enlighet med